

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, zastúpeného JUDr. M., advokátom so sídlom v L., proti žalovaným **1/ A.**, bývajúcej v H., **2/ M.**, bývajúcej v N., obom zastúpeným JUDr. G., advokátom so sídlom v Ž., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8 C 74/1996, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. novembra 2004, sp. zn. 7 Co 109/2004, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalované 1, 2 sú povinné zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania vo výške 3.500,- Sk k rukám advokáta JUDr. M., advokáta so sídlom v L., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice rozsudkom z 5. decembra 2003, č.k. 8 C 74/1996-261 určil, že právna predchodkyňa žalovaných M., zomrelá 9. apríla 2006 (v priebehu dovolacieho konania) nie je vlastníčkou nehnuteľnosti v k.ú. Ž., parc. č. X. – ostatné plochy vo výmere 850 m², vedenej na LV č. X. Okresného úradu v L., odboru katastrálneho. Právnu predchodkyňu žalovaných zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti na základe rozhodnutia o vyvlastnení, ktoré ku dňu rozhodnutia súdu nebolo zmenené, a že právna predchodkyňa žalovaných ho nemohla nadobudnúť vydržaním, nakoľko nepreukázala splnenie podmienky dobromyseľnej a nepretržitej držby nehnuteľnosti po dobu 10 rokov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie právnej predchodkyne žalovaných rozsudkom z 10. novembra 2004, sp. zn. 7 Co 109/2004 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci

samej ako vecne správny potvrdil s tým, že spojenie „Okresného úradu v L., odboru katastrálneho“ nahradil spojením „v katastri nehnuteľností Správy katastra v L.“ a v časti trov konania ako nepreskúmateľný zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že právna predchodkyňa žalovaných nepreukázala žiadny právny titul pre nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnosti.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala právna predchodkyňa žalovaných dovolanie, ktorým napadla potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu. Namietala nesprávne hodnotenie dôkazov a z toho vyplývajúce nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým i odvolacím súdom. Predložené listinné dôkazy i výpovede svedkov jednoznačne potvrdzujú jej tvrdenia o dobromyseľnosti a trvaní držby, o užívacom vzťahu k pozemku a spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva. Súd prvého stupňa i odvolací súd rozhodli v rozpore so zásadou hodnotenia dôkazov, ani jeden z nich sa nevysporiadal s možnosťou zrušenia vyvlastnenia, navyše odvolací súd „prevzal“ nesprávne zistenia prvostupňového súdu a dôkazy hodnotil skreslene. Na základe uvedeného žiadala dovolateľka o zrušenie napadnutej časti rozsudku odvolacieho súdu.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu poukázal na správne právne závery súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu, s ktorými sa stotožnil. Dovolanie žiadal zamietnuť a dovolateľku zaviazat' nahradiť mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti

potvrďujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalované dovolaním napadli rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrďujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolateľky namietajú, že súdy nesprávne vyhodnotili výsledky vykonaného dokazovania. V zmysle § 132 O.s.p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Ak aj súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne; táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne hodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.).

Dovolanie je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) prvostupňovým i odvolacím súdom. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie nie je v prejednávanej veci procesne prípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovaným, ktoré úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalobcovi uplatnenú náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcich v právnom zastúpení advokátom. Tarifná hodnota predmetu sporu (§ 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) je 85.000,- Sk, z toho tarifná odmena za jeden úkon právnej služby (§ 10 ods. 1 vyhlášky) je 3.350,- Sk. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby – písomné vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) a náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za tento úkon vo výške 150,- Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky); spolu 3.500,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. augusta 2008

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková